

- на підприємствах впровадження інновацій можливе лише при необхідності і повній впевненості, що це збільшить виробництво, принесе більше прибутку. Такі підприємства можуть укласти договори про науково-технічне співробітництво з науковою організацією, використовувати розробки вчених даної наукової.

- реалізація безперервного оновлення виробничих потужностей та організаційно-економічного вдосконалення господарюючих суб'єктів. Такий варіант може реалізувати тільки активні власниками і керівники за умови наявності значних фінансових ресурсів для інвестування в наукові розробки та трансфер інновацій. При цьому є необхідним проведення спільних науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, залучення вчених наукових установ до модернізації та створенню нової продукції і технологій, їх впровадження через механізми створення інноваційних структур.

Виникає необхідність активно використовувати механізми трансферу технологій: зарубіжні та національні інформаційні ресурси [3], створювати офіси та центри трансферу технологій при науково-дослідних установах, технологічні платформи, які будуть вирішувати інноваційні проблеми в певній галузі, створювати системи трансферу технологій для зосередження технологічної інформації.

Література.

1. Сайт Європейської мережі підтримки підприємництва (EEN) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://een.ec.europa.eu/>.
2. Лисенко В.С. Побудова в Україні національної інноваційної мережі у сфері трансферу технологій / В.С. Лисенко, С.О. Єгоров // Математичні системи і машини». – 2010. – № 1. – С. 122 – 126.
3. Сайт «Національна мережа трансферу технологій» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nttn.org.ua/>.

РОЛЬ ПРИБУТКУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Гапон В. В., студентка

Науковий керівник: Ставерська Т. О., к.е.н., доцент

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Фінансовий результат (прибуток) як основний показник результативності діяльності підприємства є основною метою управління фінансами. Під час формування системи управління прибутком важливим є системний підхід, що базується на врахуванні тактичних і стратегічних аспектів управління, спрямованих на максимізацію кінцевого результату як в коротко-, так і в довготерміновому періодах [1, с. 262]. Повнота та своєчасність відтворення системи завдань ефективного використання прибутку є необхідною умовою забезпечення керованого ефективного розподілу прибутку підприємства, а встановлення оптимальних обмежень за рівнем його споживання та капіталізації в процесі розвитку стратегічних ресурсів чи їхніх окремих

компонентів забезпечить застосування нової парадигми розвитку підприємств у сфері товарного обігу.

Економічна категорія прибутку є об'єктом дослідження економічної теорії уже не одно століття, але й до нині не скінчено дебати про його сутність та форми. Аналіз робіт зарубіжних економістів дозволив виділити наступні визначення джерел прибутку:

- винагорода за новаторство і монополію;
- плата за ризик та невизначеність результатів підприємницької діяльності;
- оплата підприємницьких здібностей і таланту[2].

Таким чином, прибуток – це чистий дохід підприємця на вкладений капітал, виражений у грошовій формі, який характеризує винагороду підприємця за помірність, очікування, відстрочку споживання, ризик, новаторство, а також за ефективне виконання ним функцій управління підприємством.

Формування прибутку підприємств є безперервним процесом, який охоплює комплекс дій щодо забезпечення узгодження доходів та витрат підприємств з метою отримання їхнього позитивного сальдо на основі використання виробничих, фінансово-економічних, інформаційно-правових і управлінських технологій, з сукупністю їхніх методів, прийомів, операцій та процедур [3, с. 8].

Одним і з основних завдань фінансового менеджменту є виявлення й мобілізація резервів збільшення прибутку, спрямованого на постійне вдосконалення матеріальної бази, впровадження досягнень науково-технічного прогресу на виробництві, соціальний розвиток, що в результаті зумовлює платоспроможність і фінансову стабільність підприємницьких структур. Це стає можливим завдяки здійсненню контролю за раціональним використанням матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, визначенню шляхів ефективного капітального інвестування. Крім того, на кожному конкретному етапі розвитку підприємства вкрай важливим є чітке визначення пріоритетних напрямів використання коштів, розподілу витрат на капітальні та поточні.

При ідентифікації прибутку як об'єкта фінансового менеджменту необхідно враховувати класифікацію формування прибутку за такими ознаками:

- витрати, що впливають на формування прибутку (достовірні, альтернативні та загальні);
- форма власності підприємства (приватна, колективна, комунальна, державна та змішана);
- метод планування прибутку підприємства (ресурсний метод, цільовий метод);
- становище підприємства на ринку товарів та послуг (монопольний прибуток та прибуток, одержаний у реалізації конкурентних переваг).

Прибуток підприємств характеризується не тільки багатогранною роллю, але й різноманітним понятійним апаратом. В останній час в економічній літературі розглядається достатньо велика кількість видів прибутку – валовий,

маржинальний, чистий, економічний, бухгалтерський та інші, а також способів їх виміру, які, на наш погляд, вимагають детального вивчення.

В умовах ринкової економіки особливості прибутку знаходять свій практичний вираз у функціях, що виконуються прибутком. Головні функції прибутку виражаються в тому, що він слугує ресурсом державного бюджету і джерелом розвитку підприємства, поєднуючи, таким чином, інтереси держави, підприємства, найманих робітників та власників. До основних функцій прибутку відносять регулююче-розподільну, оціночну та стимулюючу [2].

Таким чином, можна стверджувати про велику суспільну значимість прибутку, що визначає його роль у розвитку економіки на макро- та мікрорівнях. Проте, щоб прибуток міг виявляти свою роль, його розміри та якісні характеристики повинні відповідати вимогам ринкової економіки. Це понукає підприємства не тільки підтримувати обсяги виробництва й реалізації товарів та послуг на відповідному рівні, але й чітко уявляти кон'юнктуру ринку, на якому відбувається реалізація, та впроваджувати заходи щодо підтримки своєї конкурентоспроможності.

Література.

1. Рудницька О.М. Шляхи вдосконалення напрямів використання прибутку підприємства / О.М. Рудницька, О.В. Коржова // Науковий вісник НЛТУ України. – Львів: НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.9. – С. 260-265.
2. Ставерська Т.О. Прибуток як провідна економічна категорія // Problems of social and economic development of business: Collective monograph. Vol. 1 – Publishing house «BREEZE», Montreal, Canada, 2014. – С. 345-351
3. Білик Т.О. Фінансові результати діяльності малих підприємств: оцінка і прогнозування: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.08 / Т.О. Білик ; Акад. фін. упр., Н.-д. фін. ін-т. – К., 2009. – 19 с.

ПРОМИСЛОВО - ТРАНСПОРТНИЙ КОМПЛЕКС, ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Глазкова А. С., аспірант

*Науковий керівник: Дикань В. Л., д.е.н. професор
Український державний університет залізничного транспорту*

Ринкова економіка являє собою результат тривалого історичного розвитку, котра пропонує формування відповідної структури, комплексу, умов співпраці різних галузей, пошук більш простого шляху виходу на світовий ринок, потребує глибокого вивчення макропоказників галузей та їх взаємодії.

Багато проблем таких як, спад виробництва, інфляція, нестійкість гривні, криза платоспроможності підприємств, технічна відсталість, все це негативно впливає на взаємодію промислової та транспортної галузей та потребує проведення відповідної роботи у цьому напрямку.

Науковці і практики вважають, що промисловий комплекс - це нібито процес, що передбачає всебічний розвиток усіх галузей, оптимальність